

Samuel Bohl Johann Michaelis

Disputatio Hebraica

[1] : Exhibens Psalmum Secundum Se Ipsum Explicantem

Rostochii: Kilius, 1637

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746225024>

Band (Druck) Freier Zugang

Vert.: C. Ledebur

J. Böll. /c

R. N. Mier. 1637. 18.

DISPUTATIO HEBRAICA
EXHIBENS
PSALMUM
SECUNDUM SE
IPSUM E XPPLICANTEM.

Quem
In honorem & sub ductu
GLORIOSISSIMI
PERRUPTORIS JESU NAZA-
reni, ex resurrectione ex mortuis de-
clarati & cogniti Dei filii, Domini
nostri,

PRÆSIDE
M. SAMUELE BOHL,
Gryphenberg. Pomer.

Publicæ ventilationi Hebraico Idiomate instituenda

Subijcit

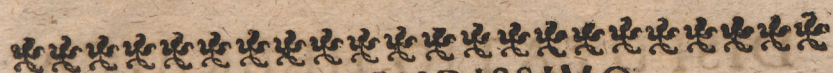
JOHANNES MICHAELIS,
Stralsundens. Pomeranus.

*Habebitur in Auditorio majore ad diem 15. April.
horis antemeridianis.*

תחלה אבותך יהוה בנך תשיחמן לשרים
בבלי הארץ

ROSTOCHII, Typis NICOLAI KILII, Anno 1637.

REVERENDISSIMO,
ILLUSTRISSIMO, CELSISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO
DN. ADOLPHO
FRIDERICO:

DUCI MEGAPOLITAN.,
PRINCIPI VETUSTÆ GENTIS HE-
NET., COMIT. SVERIN., ROSTOCH. ET STARGARD. DY-
NASTÆ, ADMINISTRATORI SVERINENSIS DIOECE-
SES, ET ACADEM. ROSTOCHIENSIS
CANCELLARIO.

DN. MEIO CLEMENTISSIMO.

PRima hæc disputatio publica, quæ
in Academiâ Rostochiensi Hebraico Idioma-
te ventilanda proponitur, nostro debetur Episcopo
& Duci. Oculis ergo gratiosis respice Illustrissime
Dux, Domine clementissime primitias, quas ad tuos
pedes humillime depositas, ex tuo agro tuus colle-
git servus. Rogat is hoc ipso humiliter, ut studiis &
conatibus suis Ducali & Episcopali gratia favere di-
gneris. Et Deum fatigat precibus, ut te suum un-
ctum magnificare, nomen tuum & domum illu-
strissimam cum tota posteritate usq; ad finem mun-
di conservare velit. Id quod vovet

Illustriss. T. Celsitud.

Humillimus Servus

M. SAMUEL BOHL

א.

וְרִי זָרַעְנוּ וְנִגְדַּר זָקְנֵינוּ נִפְרַשׁ מִלְּכֹת הַמִּשְׁיחַ מִמְּשֹׁלַת
 זָרַע הַמַּחְרֶבֶת וּמִתְהוֹם לִבָּהּ : וְעָרַב לְהַקְרִיב
 מִחֶבֶר וְחִמְזוֹר הַשְּׁנִי וְאִכָּן אֹזְרָה כֵּן אָמַר / נִכְּוֹן בְּעֵינֵי
 כִּיזָּה הַמְּזֹמֵר חִבְרוּ אַחֵר מִהַשּׁוֹרְרִים עַל רוֹד בְּיוֹם הַמְּזֹמֵר
 הַמִּשְׁחָ / עַל כֵּן כָּתוּב אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ / וְלִפִּי דַעְתִּי מִחֶבֶר
 הוּא רוֹד עֲצָמוֹ רוֹד בֶּן יִשִּׁי הָקֵם עַל מִשְׁיחַ אֱלֹהֵי
 וַעֲקֹב וְנָעַם זִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָחַח יְהוָה רַבֵּר בּוֹ
 וּמִלְּתוֹ בְּמִלְּכֹת הַמִּשְׁיחַ עַל לְשׁוֹנִי לִפִּי כֵךְ אָמַר בְּפֶרֶךְ
 בְּפֶרֶךְ סִסְט שְׁלֹחֵי יֵשׁוּעַ הַנוֹצֵר / אֲשֶׁר עַל לְשׁוֹן רוֹד
 עֵבֶדְךָ דִּבֶּרֶת לִמָּה רִגְשׁוֹ גִּיּוֹם וְלֹא מִיָּמִים יִהְיֶה רִיק / וְתִרְצֶבּוּ
 מִלְּכֵי אֶרֶץ רוֹוֹנִים נֹסְדֵי יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מִשְׁיחָ / אֲמַנְסָם
 הַחִיצֵבּוּ עַל בֶּנֶךְ הַקְּדוֹשׁ יֵשׁוּעַ מִשְׁחָ / הִירְוִיטִים וְגַם
 פּוֹנְתִיּוֹס פִּילָאטוֹס וְגוֹמ'וֹאֵם יִרְאֵה חֲדָל / כּוֹחַ עֲצוּמָה
 מִכְרִית הַחֲדָשׁ יְהוָה עֵצֶם פִּיזוֹשׁ רַבִּי רוֹחַ קִמְחִי / כִּי כוֹחַ
 אָמַר / זֶה הַמְּזֹמֵר אָמְרוּ רוֹד בְּתַחֲלֵל מִלְּכֹתוֹ וְגוֹמ' /

וּמְזֹמֵר לִמָּה רִגְשׁוֹ מְזֹמֵר שְׁנֵי הוּא בְּסִדְרוֹ / גַּם שְׁנֵי
 אָמַר לוֹ פּוֹלֹס מִשְׁבֵּט בְּנִימֹן שְׁלֹחַ יֵשׁוּעַ הַנוֹצֵר / אֵל
 עֲרֵלָה / כִּי הִזְכִּיר הַמֵּאֵמֵר : בְּנֵי אֶתָּה / הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ / וְשַׁעֲמָם
 לִמָּה נִסְמָךְ מְזֹמֵר זֶה לְמְזֹמֵר זֶה וּמְדוּעַ הוּא שְׁנֵי וְלֹא
 אֶחָד לֹא נוֹדַע אֵלֵינוּ / כִּי עַל סִדְרֵי הַמַּעֲשִׂים לֹא מְסוֹדְרִים

סדר
המספר

ויותר

א

פרדש מלכות השם

ג. ויותר תועלת לנו לדעת מי הוא בא נש
 נש
 מאמרא מאמרה ורבי דוד קמחי סיבור כי הוא לבר דוד
 שנתקבצו עליה הגוים כמו וישמעו פלשתים כי
 משהו את דוד למלך על ישראל ועל כל פלשתים
 לבקש דוד וזוהו שאמר למח רגשו שכל פלשתים
 עליו וגם כן פתר ר' שלומה באמרו/ ולפי משמעו נכון
 לפתור על דוד עצמו דענק שנאמר/ וישמעו וגו'
 ולפי דעתו דוד אמר ועל המשיח בשביל שתכנתה
 בו כעצמו ולא ומבטי אל אמום לבר שקראו בלעז
 מפיס כאשר נשאו כלם מתוך טיפוס ששמו אל
 דמיונה אנתותיפוס בלעז/ כי אם עיני אלוהים מוקצו
 משיח
 נש
 בשוא
 במקרא אשר יסירו מקרות הנראות מעל המדבר
 הנמצא אל אחר בדרך מעלה עד שתוכל לומר
 בראה כי הנמצא ראוי לנשא נשואים וזנה אינה
 דוקא נשוא כי בדיוק נשאל מקרה מהנשוא בראש
 אל אחר אשר דמיונו השיא את המפרש לשום אל
 הנמצא אף על פי עיקר בנסתר כמו שתאמר על
 נשאל
 לא
 אצבעך שכלי הוא או אמום נפש הגוף ואני אקרא על
 בשען זה דרך פירוש אי דיבור נשאל לא נשען כי יש ענין
 נשוא ולא ישען עליו תמיד ובכל חלקיו וכן בושעיהו
 זנה אנפי וחילדים אשר וגו' וזה מעם
 מורה

על מלך המשיח

גם בספרו מורי יה דים כי הכרילי בין משמע למרדש אפעל
 פי אינם מדויקים כי אמר רבי שלמה רבותינו דרשו
 את הענין על מלך המשיח ולפי משמעו נכון לפי
 לפתרון על דוד עצמו ואכן אזרא יותר נשא עינו
 אל מלך המשיח כשאמר כי זה מזמור חברו אחר
 פחשוררים על דוד או על משיח ואחרי קצת פסיקים/
 ואם על המשיח הדבר יותר ברור/ אכן יותר ברור אם
 הפרש הדבר על המשיח כי זה בלי ספקות ראוי גם
 חכמי אחרים ומיהודים אשר הזכיר רבי דוד בסוק
 פירושו על זה המזמור לאמר ויש מפרשים זר
 המזמור על גוג ומלך המשיח וכן פירשו ר"ל הנה כהפשמ
 אמר כך פירשו רבותינו כי שמא כולם או רובם
 על משיח פתרו/ אפעל פי שהוא עצמו לא יתצור
 ד'אמור/ אבל מקרוב הוא כי אמרו דוד על עצמו כמר
 שפירשתי/ וננו לא נאריך עיון לא נושא נשואים כי
 נשמעה פסוקים כולם איש כאחיו ונאזינה על מר
 והשלשלות הכתוב דיבוק טענות דבקות פסוקים
 פסוקים יבוא ד'פרש וסתף זו נאמת משפטנו.

פסוק א/ לפהרגשו גוים ולאומים והגוריק/ פיר/ פער

עברה

א ג

פירוש מזמור השני.

עובר דבק עם העתיד לעצם התמדת מעשה כי המיד
 רגשו גוים המיד הגו ריק אומים/ זעתה סרוג אל דוד
 המלך או ערה אל מלך המשיח/ בורי כי עליו פלשתיים
 לבקש את דוד כשמעם כי משחו אותו למלך על ישראל
 עד שגם נטשו בעמק רפאים אבל מעתה תסב אל
 אחר ובאת לפירוש ממול גבו/ כי אפ על גב נוסדו
 יחד פלשתיים הבאמת ובדיוק תוכל לומר רגשו גוים
 הגו אומים התיצבו מלכי ארץ ורזונים נוסדו יחד/
 כי בלתי פלשתיים בתחלת מלכות דוד לא יתוצבו
 מלכי ארץ צריך לחוליד כי פלשתיים אומים פלשתיים
 גוים פלשתיים מלכי ארץ וכולו עזו בעמדתו כי המה גם
 מגוים מלאומים אבל אינם מלכי ארץ/ ועוד עיין כי
 ארץ לא יגמול לה זהום ולא הוכרח לשום טעמו אל ארץ
 פלשתיים אף על פלשתיים הגו ריק ורגשו ואחרי כך דוק
 וחמצא נשאל לא נשען כלומר רגשו גוים הגו אומים
 התיצבו מלכים נוסדו יחד רזנים על דוד ועל
 אלהיו אשר נשא ידו לתת לו מלכות ישראל
 ודוקא ויותר ובענין ראש רגשו גוים הגו אומים
 התיצבו מלכי ארץ וגו'/ על זהו ועל משיחו ישוע
 חנוצרי לכן לא הקדים דוד הקודש בפתירת
 המזמור התיא כשעשה במזמור השלישי כברתו

מער
 נסוק

נשאל
 לא
 נשען

מפני

על מלך המשיח.

מפני אבשלום בנו למען לא רץ קורא בו אל משמע
בהפשט/ ואחרי כך תשמע כחלקי פסוקים וראיות החוכל
לערה על דוד/ מלת רגשו כפי קצת מפרשים ענין קיבוץ רגש
רפי דעתי דבק בו רעש כמו בחלך כרגש או מרגש
פועלי און/ ריק גבורות בלי יסוד רעות בלו תועלות
כמו תאחבון ריק תבקשו כזב וגומ' יבירמיהו וגו' טעם
עמים בדי ריק/ וטעם חומלך מלך המשיח על כל הגוים
כל מלכי ארץ לתרום דגליו/ עפר רגליו ילחחו כל
קציני חבל/ אבל תחלה מאנו לנשקו כי רגשו והג' פילתוכי
ומה שמוקדם לנו לריק ולתהו ורגעו כי אין יכולת להם
לקום על יהוה ומשיחו : ובכורי הרגשים וההוגים
הירורים פונתוים פילתוס פרושים וסופרים/ וגראר
כי דמינם פלשתיים על דרך המבואר למעלה/ כיגם
חמה נקבצי בראשית מלכות דוד/ ואחי הם הירודס
גם סופרים כל מלכי וחכמי ארץ מפאפוס עד קיסר
סולטאן תורק ובתחלת מקיסר רומה עד כל ארתי
גוים:

יתעצבו מלכי ארץ זרונים נוסדו וחד על
יהוה ועל משיחו/ מעשה תמיד כי יתעצבו דבק
בניסוד עת שנראה משתנה ומן אלת המלכים
אח ארשי

אשר הוציאו פלשתים לא קרא להם פלשתים
כי אם סרגו פלשתים ועתה קראם מלכים ורוזנים ואם
מדך עליהם אחרת/ ופיר/ רדק כי הם מגאותם היו
חושבים עצמם מלכים ואפשר גם כן שנועדו
עמם מלכים אחרים מן הגוים/ וזה פירוש בלוי וסוד
או ראיה של מקרא/ ולנו לא יש דקבל/ כי אם על
פזבלו לקרותם מלכים כי אחרי חכותם שאור
ובניו היו בעיניהם מלכי ארץ יהודה/ וכן
ספרי סרגים היו מלכים אבל ענין ראש מלכי
ארץ כמלכי כל חבל כמו שגוים בהפשט בלגוים
לכן העין שנית ענין זה המזמור שהוא על נשאל לא
נשאל נשען כי מדברי עתה לקח דוד דורות תכלית מלכות
נשען המשיח כמו מבארים כל מעלה כמטה/ וזה אופן נביאיות
אחרות על הרב כמו כי ילד ילד לנו בן נתן לנו וגו'/
והוציאו כמו הוציאו עליהם מכל גבולם/ ויתצנו
יחד עלינו וסוד סגורת יסוד כי יסוד וליהם רב
התצנו: כי יתקו ויעל משיחו רוח משיח
ועל מי התצנו על יתקו ויעל משיחו רוח משיח
ועל כמו משיח אלהי יעקוב/ וחתש' שלות המלוכה
תמשכת יתן פירושו שהוא על נשאל לא נשען כמו
שמואל למעלה/ וזה פירוש על הרב יעצם אכן אור
כי כה אמר/ המסור אמר על דוד אהרן התנבא

החבבא

על מלך המשיח

התנבא על עצמו חנה מצאנו נביאים רבים היו
החזיר דוד ועתה להקשב מה שאמר רבי יהודה ואם על
המשיח הדבר יותר ברור חנה ראה איש מופת דודו מר
שועמר על פרק/ מתוך וחפיר/ על יהוה שיצא מתחת יד
שקול הדעת שנשע חשם בלב כל אדם/ כי המפירסם
ברעת כל האדם גם הממור שאלחים הוא צריך לעכרו/
והתיצבו על יהוה מלכו ארץ אשר לא נשקו אותו שמשח אשר לא
למלכם יהוה צבאות כאשר הפלשתיים לא הנה דוד בע נשקו
בעיניהם משיח אפ על פי משיח הוא ליהיה ביד שאור:

ופסוק הנסך יבאר מה שהיא התיצבו כאמרו ננתקה
את מוסרותינו ונשליכת ממנו עבותינו/ ומסרותינו כמו
את מוסריהוה אליהם כי מוסר יהוה במשמרת בחוקות
רבשפים ומצוות יהוה ח' ומוסר מגורות לענין חכר
ורבינון בלעז/ ושני מלות עבותינו ומסרותינו לא
לבד כמלות שונות בענין אחד אלא בענין אחד המרכיב
כדרך לשון הנביאים ור' פירש מוסרותינו הפכמה
כי פונח הוא אל עזת ישראל שהסכמו להמליך את דוד
אשר קרא לה מוסרות וקשורים/ בוא מקח המלה באמר
דוד מאמרה/ וכדרך המבואר למעלה/ אם נשימה
עינינו ולבנו אל נכתקה ראינו כי חסעם על
מוסרות ועבות לא כי אם אבות הנמצאות
כמה

מזמור השני.

כמה היו בארץ יהודה בימי מלך המשיח ועתה
 שלוחיו כי נרחקו או חזרה הקדים הכל ועיבורה
 עבותות והנה בראשית לא עבת דוד חבלי/ כי בערה
 האסף הפלשתים לבקשו אפעל פי שקולם התיצבו
 לא ידע דוד הוכל לשאתם/ מתוך זו שאל אל
 יהוה יתבר' האעלה ואם לא' ומת שאמר מוסרות
 הם בכוננה אפעל פי לא במעשה הלא יותר מבואר
 בראש ישוב ענין ראש ובמקום ההוא לבר נשאלו מדות
 לא נשענים.

ויותר יבורר כל זה מהתנגדות אותשובה/ וישב
 בשמים ישחק ארונג ילעג למר כלומר הרחנים נוסדו
 שמים המלכים התיצבו אך יסוד שוא/ הניסדים הם בלי יסוד
 והמתיצבים בלי מקום נאמן/ השמים מקום אשר שוכנו
 בו ישמע דברי כל בשר כי שמים כסא יהוה והארץ
 הרים רגליו והמלכים במקום הרים רגליו אוי להם אם
 יעצו על יהוה אם ינע כף רגליו לשאול ידרו כל עומדי
 על הרים/ ויפיתה התנגדות התיצב ויושב/ כי יושב
 דוגמא ממלכת התיצב עברים הנצבים עלפני המלך
 אוילעבדים אם על ארונתם ייעצו אם על בער' יעמ
 יעמורו: ומה שאמר ילעג יצחק/ פיר אבן אורא כלשון
 בני אדם ולפי רעתי יצחק וילעג לא לפי לשון אדם כי
 אם כפי דרך יהוה יתבר' ענינו כי לעולם בא אל שם
 נשגב

על מלך המשיח

נשגב מלה אחת ואחת/ ואם לא תמצאנה רגלי ראש
מקומיה יודו אל התחת וזה דרך ענין ראש/ ועתה ענין
לעג לי שת ולעגה שחק שת לצחקי בני אדם
ולעגים בלי יסוד ולאכן לעג ייתברך וכן הגאון טעם
ישחק שישמים לשחק ולעגוה נכון/ וישב בשמים
ואדוני במשקל עליו המליצים.

וכעת שחק ידבר העליון אתם באפו ובהרונ
ובהלמו/ הנה הנמשך מהסכה/ לעג באפו שחק בחורונ
ומיזה הלועג/ וישב בשמים ואדוני חינו יהיה אכינו
וכתרגום מוסריה/ ויש מפרשים ידבר ענין יאכר כמו
ותדבר את כל זרע המלוכה ואינו נכונה כי הנה
יבהלמו ואף וחרון בדרך עליו המליצים כאשר יבין
קורא בחשכל ואינו מקביל דעתי לענין ראש כי אם
לענין המקום הנמצא:

ויש לדעת כי משתנות לעגה או לעג בלי יסוד ולעגו
מעם יסוד ולעגה הוא יסוד עצמו/ ולעגה מעם יסוד כמו
לעגה לך בתולת בת ציון אחרוך ראש הניע/ לעג/ בלי
יסוד כמו בולו לעג לו ולעגה יסוד עצמו מיוחד לה/
ות/ וכן נצרך מכל סוגים כמו גם אני באירכם אשחק
אלעג בבוא פחדכם/ ואתה יהיה השחק למו חלעג לכל
גוים/ ואם כן מדוע לא ידבר ענינו יאכר/ הנה ואני
נסכתי מלכי על קרשי/ וקורם שאפרש מה אני נסכתי
מבאר אני ידבר באפו ובהרונ יבלמו/ נרחה כי זה היה
בימי דוד מלך יהודה כי פרץ יהיה את אויבי דוד לפניו
בפרץ מים/ ויצא שגית לפני דוד להכנע/ במחנה פרשתים
לעת

פירוש מומור השנה

לעת שבע את קול צעדה בראשי הבכאים ויבחרו
 וילקיל צעדה בראשי הבכאים לכן עין אל נשאר
 לאנשען/כי בימות המשיח דבר יהיה ובעתידו נבחר
 כל סמיו כי נחרדו כל מפסי ארץ/ יבולו פרושים
 יתמחמו סופרים ככתוב בספרי המכשירים/ גם ביהר
 יו מוקדשים לתפוש בישוע בהיותו בעפר מית/ כי
 נפלו על פניהם/ לאות כי אפעל פי שמים ומיתה ידו
 גשכו מלכו/ ואחרי פרץ אויבו הפירץ עברו
 יפרצו משיחיים כנהר ואימתם על כל הבשר כמו
 היום רואים/ כי מנהר עד הנהר ועד אפסי ארץ מלכותו
 יום אפר יום מבט מוקצת יום משפט ובער וכענין
 ראש זה יום תלו ישוע הנוצרי על עץ/ אשר בשיפוך
 דמך הדרת מקר כי צואתי דמי ברוח בער אתה אחירודי
 אדוני קדושי ושופטי רחצת ולתיות כי אף ענינו מגזרת
 מבט מוקצת יום חרונו יום משפטו על כל האדם כמו
 וארריהם באפי וארמסם בחמתו/ ואכוס עמים באפי
 וחרון ווצא מאף כמו כי אש קדחה באפי וכל זה הורר
 דרך התשלשלות וחתנגדות עתיד:

דאני נסכתי אתמלכי/ ויו מלך רוגו כאילו ידבר אדם
 אל נפשו ועוד מדבור וחנה בא בעל ריבו אשר יתמיד
 אמרתו עליו/ נסכתי/ משחתי המלכתי העמדתי כמו
 מעולם נסכתי נסיכייסיון/ נסיכיי צפין/ מעם זה ידו
 דברי יהיה על הרוגשים/ מדוע רגשתם מדוע הגיתם מדוע
 התיצבתם על מדך המשיח כי לתוהו ולריק יגעתי

כי

פסוקה

על מלך המשיח

כי אני המלכותי לכן אתם לא תורידוהו ככסא כבודו
 גם בפסוק זה נשאל לא נשען יחשבו לעקיר מלכות דוד
 ואני המלכותי/ופיר/אבן אורא לומר/ דע כי חסמים
 פעם היא מהנכבד לגבוה והפך הדבר כמו אתה חיות
 מלכי אלהים אני נסכתי מלכיהוה הוא נחלתו והם
 עמך ונחלתך וכמהו/ להשתחוות למלך יי/עבאור
 שהוא המשיח כדרך ישתחוו לו כל מלכים/ כי אילו
 היה על השם חיה הלמד פתוח/ אם אישכ לפרש דברי
 תורה ויש לצאת לפרקים/ לכן אני דעת כי דברי המה
 למלך אב על משיח כלומר הדלו הגוש כי בכסאין
 יכולת לעקרו כי לי מלך הוא ואני מלך עצמי/ ודרך
 ענין ראש מלכי מלך ראש שהוא המשיח/ וזה מכורר
 ממקום כסא כי אמר על ציון הר קודש/ ציון עינואר צמן
 עתה כל מקבלי תורת אלהינו ומבקשי פניו באמר/ הר
 ובצדקה/ כי ציון מגזרת ראה ואות מראה כמו מה הציון קודש
 הלו/ הציבו לך ציונים/ ומתוך ציון כל מקום שיתיצבו
 בו צופים לצאנו/ ומשל למקום זה הכללי היא ירושלם
 כי גם זו מראה שכי' ואחר ביאת המשיח כל מקום הר
 קודש כי נקדש ממדש זהו גואלנו לכן אמר ח/ בכר
 המקם אשר אזכיר את שמו אבוא אליך וברכתך/ הוה רודף
 המקום דרך משל הכית שבירושלם ודרך הפשט כר תיה מלך
 המקום אשר הזכיר יהוה שמו/ ולדעת אמור על ציון
 התשלשלות אמר זכריה/ יסופ כל הארץ בערבון חר קודש
 מגבע לרמין נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה
 למשער בנון ער מקום שער הראשון עד שער

הפנים

בג

פירוש מזמור חשני.

הפנים ומגדל חגנאל ער יקביחמלך/ ומה נובו/ ויחור
 צבאות והיה למלך כל הארץ ועתה הדור מלך על ציון
 הר קודש יי אם כדיוק תדבר כי כנגד הר ציון הר קודש
 דוד לא היה מלך כי אם עבד כמו שלח אורח ואמתך המה
 ינחוני יבי צונאדל הרקדשן ואל משכנותיך/ מתוך זרה
 כאשר אפר על מלכות דוד לעולם הובא אל ישראל
 יחידה ירושלם ולא אל המקדש כמו ויבחר ארם
 שכט יהודה ואת הרציון אשר אהב/ ויבן כמורמים מקדשו
 כארץ יסדה לעולם ויבחר ברוד עבדו ויקחהו ממכלאות
 הצאן הביאו לרעות ביעקוב עמו בישראל נחלתו/ ומש
 משתנות הר בת ציון וציון הר קודש יהוה כי ציון הר
 קודש יהוה כי ציון הר קודש יהוה משכן יהוה וארם
 ואדם לא שכן או משל בו/ כמו הר ציון זה שכנתי בו/ כי
 אני יהוה אל היכם שוכן בציון הר קדשי/ והיתה ירו
 ירושלם קודש וזרים לא יעברו בא חנה זאת ירושלם
 אשר לא יעבו רי זרים והיא עדת קדשי ישוע הנוצר
 מתוך זו ציון לא ימוט אפ על פי שירושלם נחרב כמו
 הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב/ הרציון
 במקום זה יש מקדש ומקום מקדש לב כל הבוטחים
 ביהוה ולהיות כי ציון הר קודש כמו שער המשיחיים
 מלך על הר קדשי הוא מלך על כל גוים המשיחיים/
 וכיהור/ מקדם משיחיים ועליהם מלך דוד/ הגוים ויה
 ויחודים משיחיים ועליהם מלך המשיח עליהם
 המשיח/ זה אני נסכתי מלכי על הר קודש/ זו עצה

והיה

על מלך המשיח.

יהוה ומי ופר/נשאל לא גשען/נסכתי דוד על ירושלם **יהוה**
זו עצתו/ומי ופר. פסוק

ועתה הקורא שים לבך אל פסוק המורה גבויים
פסוק המורה יסוד פירושנו/ כה אמר אספרה אל חוק
יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך/ פיר/רבי
דוד קמחיזה מאמר דוד שאמר אשים לו לחק ולמנהג
לאמור כי יהיה אמר אלי וגומ/ כי יהוה לקחני לבן
כמו שאמר לשמואל כי ראיתי בבניו לימלך כלום/
המלך הוא לי ובני הוא ועברי נשמע אליו כי כל נשמע
לעבודת האל נקרא בנו כמו שהבן נשמע אל האב
ומזמן לעבודתו/וזה אינו נכון כי לא אמר יהוה ראיתי
בני מבניו כי מלך מבניו הינו מבני ישי ולי סמוך
לראיתי אפעלפי שגם נשמע אל מלך כי בלי ספקיה
דוד מלך ליהוה בענין רגלי ובלתי צורך הוא כי רבי
יספר משא' הבן כי זו הבנה וכדרך הבנה כל בריותבני
יהוה ואין דין להאריך הרחוק/ ואנכי אפרש מהתש
מהתשלשלות הפס' קים ותמדות' אספרה אל חקיהוה כמו
ויספר אל אביו ואל אחיו וטעם/ רגשו גיום התרצבו
מלכים להפר עצתו/ ואני דעתו כי יושב בשמים יל
ילעג/ והיה לידעו כי הוא מלכי/ לכן יתצבו ויסדו ייע
ייעצו יתפוררו ותמוטטו אני לא אריב עמהם כי אספר
אל חקיהוה לא ישגה/ כי הנהלפי דעתי חק יהוה

חוק
יהוה

סמוך

בה

מזמור השני.

סמוך ישולא להפריד וכן תרגום אשתי קימא דיו אמר
 כלומר אספר חק יהוה הרובר/ויסוד דעתי סדר טעמים
 כי מארכא משרת לרביע וזה חוק עולם כשמשול מאדכח
 אחר/וערה נהנין חק לחג חוק לכוהנים חק בישראל
 אין דין להשנה/ קל וחומר שחוק יהוה/ וזה חק הראשון
 הוא אשר נולדו ממנו כל חקי חוקית וזה חק יהוה האומר
 ולדתך כי בבן האל נבראו השמים והארץ בכן יהוה
 נשע אדם בכן יהוה ידע דוד כי חק יהוה הממליך נאמן
 הוה: זה חק אמר אלי/ חסר אשר כלומר אשר אמר
 אלי רחבכרים האלה רברי דוד תחת המשיח/ כג
 למעלה כתוב יושב בשמים ישחק ארונני ילעג וארונני
 הוא המשיח תרגום מימרא דיו/ כי ארונני החל לדבר
 עצמות מלכות ישוע הנוצרי לכן אמר ואני נסכתי
 כלומר אני נתתי משחה על מלך אשר מישראל
 המלכות/ ולתראו כי זה יעמוד לעולם שמעו נור
 ואדברה אני אספרה אל חק יהוה/ אשר כנגדו מקדש
 מימיו עלם יצאתי ממנו הוא כי עצמי הוא יאני עצמו
 יקים ממלכת המשיח/ עוז אמת חוק ממלכותו עז אמת
 לדתי מתושית אבי/ כמו שאני ולדני אבי ולד גפ
 משיחי ישוע הנוצרי בדבר היותו על שמי השמים/
 ליאמרו כל אומות זה הוא בן האלהים כאמר
 אפרש למטה/ לכן חק יהוה כי המשיח בנו על דרך
 משתנה דרך כנגד אלהותו דרך כנגד אנושותו בריב ק
 אמות התמידית וזה יסוד כל חוקי:

פני

על מלך המשיח

בני אלה/אמר יהוה אלי בני אתה וכאשר עלך
אפע עצת כל האדם כי עליהם כן אכלע מעשר
בני עולם על משיחך שהוא כשיחיי כי היא אתה
וביקימך היא עומד/ כי הנה ימים באים אשר נשיא
יאמרו כל מביטי אליו/ הוא בן האלהים ויהיה לא
עצמו כאילו מתושיחיו אולידנו/ וימים חכם ימנשו
הקומת ישוע הנוצרי משאול ומעפר מות אשר ממנו
נודע הוא בילא לבר אדם היא כי גם יהיה למעלה
אלהים/ וזה הדרך לשון קודש נקרא לי נשוא לאנשוא כי
בזה דרך עיקר הדבר רמיון כמו וברא יהוה על
כל מכין הרציון ועל מסר איה ענן וגו' ענן כאשר
בימי מושע עה ברא יהוה ענן או סיכה לצל
יומם כן בימי המשיח מחסה אלהם וגו' וכבר
כמקום הזה כאשר אני ילדני יהוה מימי קדם
מתושיח ואין אדם או בריאה יקום עלי כן ימים באים
אשר יהיה המשיח בהם כנוול מאלהים גם כנגד צור
מלכותו גם כנגד מעלה/ כי ישתחוו לפניו כ
משפחות גוים ישתחוו כל רשני ארץ לפניו יכרעו כ
יורדי עפר.

זה אשר אמר היום ילדתיך/ כי היום תגבול בו
לרה מימי קדם ולדה בעיני אדם/ כנגד הראשונה
חיים הוא כל עת כי לא לסכור/ יהוה הוליד חיים
מתו

פירוש מזמור השני.

פחדשיתו בן מימי קדם ולפני תבנית העולם ועתה
 הוא נולד ולא מבקש ללדתו אביו/ כאשר אני שכותב
 חספרים האלה נולדתי מאבי ובעת ההוא לא
 אצטרך בתושיית אבי תמח כי ימים היו אשר ילדני
 בהם אותי כמוני היום הזה כנגד תושיה/ הילדתי
 חלילה כן הדבר על לדת בן העליון כי לעולם/
 לא הוכל לסתום פי אמרים על שלשת האלהים/
 אמנם ביום הזה אשר כותוכ אני ילד אב יתברך ארז
 בנו/ וכן לעולם לא יבא בן בלי אביו כי הוא באביו
 ולא יצא ממנו ללא היות עוד עמו ובעמו כאשר
 ספרו חמבשרים ומורים הנביאים עבדי יהודה/
 אחרי כן יום כנגד לרה שנית יום תקומת מבית מתים
 כי אז היה נודע כי הוא אשר מחובר עם בן הנולד
 תמיד מאביו/ והתשלשלות הרדיפה זו יש/ יודע אני
 כי ילדני אבי יודע אני כי משיח עמד ביקומי ומתוך
 הוא עצמי לכן לא יורידהו לעפר מלכי ארץ לכן
 רחוק פיר/ רשייהוה אמר אלי/ על ידי נתן וגד ושמו
 ושמואל כי לעולם לאתקרא כי גד נתן או שמואל
 לרוד אמרו בן יהוה כדרך הזה/ והאז ראה רבי לכן
 אמר/ בני אחת ראש הקרויון בני בכורי ואחרי כך
 בלי עלת עבד עם מלח בן וכש דרך קוצר אעננה
 אומר

על מלך המשיח

אומר אני/ אינראוים להסתם להם פיהם כי ולי
הבדילו בין ענין ראש לרגל/ כי הוא דבר אספרה אשר
אמר למעלה ואני והוא אדוני לכן אדוני אמר
אליו בני אתה כי בלי צורך להביא החתול פיר
המדברים/ ופירוש הזה יפהל אם ניסיף פסוק חננדף:

שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ/
דברי חמדבר ואני נסכתי/ אספרה/ הוא מאמרו תחלת
על משיחו ועל עצבו/ ועתה חשיב אמרתו אר
משיחו כלומר/ להיות כי משיחי כי אתה אני ושבעך
בשבעי טבע דרך הרדיפה ממשלתי ממשלתך/ ואם כן
מה יעשו לך בריות/ שאל ממני/ מביא הוא יכולת
משיח הנחבאה בתכליתו תמשנה כי דלוי היא כן
המשיח לא שאל/ שאלה ריבוק בו מתן/ זה דקת אחרי
תקומת מבית מרים בכור הקמים מעפר/ כי אז עלה
השמים למלא את כולם/ כי בואת נסתרה ממלכת
על כל הגוים ועל אפסי ארץ/ ואשר נחלתו ואחוזתו
קרא רוח הקדש/ מקדם ישראל נחלתו ועתה גוים
כולם כיראנסך על ירושלם כי על הר ציון קדשוכן
על כל ארץ: נחלה ואחוזת כפול ענינם במלכות
שונות המרכות כי רב אחוזת מנחלה/ אמרונה יהודים
אזכעת אשר אחז דוד באפסי ארץ נחל גוים ואז
יו רעה בו בשבת ברזל/ אשר נפצם ככלי יצר/ אבל
המשיח הוא רעה גוים בשבת ברזל/ ושבת ברזל
שבת חוקף שבת המדק את ממלכת תלעפר ככו תה
הקיפא כפרזל/ כל קבל די פדולא מודק וחשל כלא
וכפ

פירוש מזמור השני. על מלך המשיח.

וכפרו לא דמרע כל אלין חדוק ותרוע וג' ושעם
נכלי אתה משיחי מלך כל המלכים מלכותך מלכות עולם
יוצר מושלים ישעבר ממשלתי' ותרגום תתברנון וזה נכון
כשעם כללי וזאת גם מורה ככלי יוצר כל-מר לעולם
לא יבאואל מעלתם כאשר פעם אחת נשכדו שאר מלכי
ארץ כמו כלי היוצר אשר לא יוכל להרפא/וכן דניאל
ובימיחן די מלכיא אנן יקים אלה שמיא מלכי די
לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק
תדק ותספ אלן מלכתהא והיא תקים לעלמין!
עד הנה גבול ודרך מלכות משיחנו תוקף ממשלתי
תיספ קמים עליה ועתה שם הנביא לעינינו תולדה
תולדה ממזמור כולה ועתה מלכים עד סוף המזמור חוסי בו/
ממזמור השכילו כי אין יכולת לכם לבטל מעשה יהוה ופיער
קרושישראל/לכן גם אתם בואו והשתחוו אל היכל קדשו
אפי' הוא בער בימי המשיח ירוקא מיסיד בער הראשו
יבער בעולם הבא/ויקראו ימי המשיח ימי אפו וחורונו
מגזרת מבט מוקצה/יהוה ובר כמו יושב בשמים ומלכי/
נשקו יראה כמו איה מוראי' רעה כמו פחד קראני ורעדתי
ולפי דעתי טעם כמו את יהוה אלתיך תאחבו ואותו
תיראו/נשקו/כמו ועל פירוש כל עמי או צדק ושלו
נשקו/דרך כמו נובלת עליה וטעם הסכמה ומעשר:
הנה אלהינו זה קיינו בו נגילה ונשמחה בישועתו
עלה פורץ לופנינו נפרצה יד ונעבורה: נחתיר יהוה
בהרינו ונרוש מואב תחתיו כהרוש מתבן במן מדמננו:
בויו בצור מלכי ארץ והטמנו מפני צאנו/והפר הלבנה
בבושה חמה כי מלך יהוה צבאית בהר ציון ובירושלם:
חזק.

יורש מזמור השנה

קול צערה בראשי הבכאים ויבחרו
 בראשי הבכאים לכן עין אל נשאל
 ונת המשיח דבר יהוה ובעתותיו נבחרו
 וכל אפסי ארץ/ וכלו פרושים
 הם בכתוב בספרי המכשירים/ גם ביהוה
 תפוש בישוע בהיותו בעפר מית/ כי
 לאות בראפול פי שהם ימיתה ידו
 ואחרי פרץ אויבו הפורץ עברו
 כנהר ואימתם על כל הכשר כמונו
 נהר עד הנהר ועד אפסי ארץ מלכותו
 ובט מוקצת יום משפט ובער ובענין
 יו ישוע הנצרי על עץ/ אשר בשיפוף
 בי צואתו דמי ברוח בער אתה אחירודי
 ופטי רחצת וולתיות כי אף ענינו מגזרת
 וחרונו יום משפטו על כל האדם כמו
 יארמסם בחמתו/ ואכוס עמים באפי
 כמו כי אש קדחה באפי וכל זה תורר
 ונתנגדות עתים:

תמלכיו מלך רוגו כאילו ידבר אדם
 בור וחנה בא בעל ריבו אשר יתמיד
 כתיו/ משחתי הפלכתי העמדתי כמו
 סיכויסיון/ נסיכי צפון ושעם זה ידו
 גשים/ מדוע רגשתם מדוע הגיתם מדוע
 יך המשיח כי לתוהו ולריק געתם

כי

